

جوانی را «فرصت» بدانیم!

گفتاری از محمدحسین صوفی، معاون صدای رسانه ملی

در نخستین هم‌اندیشی جوان و رادیو (تهران- ۲۷ دی ۱۳۸۹)

اشارة

برگزاری نخستین هم‌اندیشی «جوان و رادیو» به میزبانی رادیو جوان و با حضور کارشناسان، مسئولان و مخاطبان جوان این ایستگاه رادیویی «اختصاصی»، فرصتی مناسب فراهم آورد تا به دور از روزمرگی‌ها و قیل‌وقال‌های مرسوم آن، از جایگاه و نقش «موجود» و «مطلوب» رادیو جوان در ایجاد «امید و آگاهی» و تقویت «اخلاق‌مداری و دین‌داری» در نزد جوانان ایرانی سخن به میان آید و با مشارکت اندیشمندان و پژوهشگران، راه حل‌هایی چند در رهروی از موجود به مطلوب در پیش روی سیاستگذاران، برنامه‌ریزان و برنامه‌سازان صدای جمهوری اسلامی و رادیو جوان قرار گیرد. حضور و سخنرانی معاون صدا، نقطه آغاز این هم‌اندیشی و بیانگر سیاست‌ها و هنجارهای سازمانی رادیو جوان در مجموعه صدای جمهوری اسلامی بود که می‌تواند در بردارنده نکات کلیدی در درک امروز و فردای حرکت رادیو در سپهر پررقابت رسانه‌ای ما باشد.

گفتار پیش رو به درستی از این نکات کلیدی پرده بر می‌دارد و آنها را به عنوان چشم‌انداز و خط‌مشی در برابر دست‌اندرکاران فعل در عرصه رسانه‌ها و به‌ویژه رادیو و جوانان قرار می‌دهد:

با وجود اینکه تحول
در برنامه‌های رادیو
جوان محسوس است،
باید بدانیم و بدانید که
حفظ ارزش‌ها و باورها
و رعایت اصول اعتقادی
در برنامه‌سازی مهم‌تر
از هر هدف دیگری است
و مسیری که این رادیو
انتخاب کرده، مسیر
درستی است و باید در
همین جهت گام بردارد.

احساس می‌کنیم. جهان ما همان‌طور که در متن خبررسانی این همایش هم آمده، جهان سلطه‌بی‌امان رسانه‌هاست: «زیستن در جهان امروز، زیستن در فضای رسانه‌ای است. امروزه رسانه‌ها در زندگی اجتماعی انسان نقش مهمی یافته و آن را در شبکه پیچیده‌ای از ارتباطات قرار داده‌اند. درک این فضا برای همه و بهویژه جوانان ضروری است. «هم‌اندیشی جوان و رادیو» گامی است برای حرکت به سوی این هدف.» رسانه‌ها شب و روز با انتشار اطلاعات و آگاهی‌های گوناگون، سازماندهی فضای عواطف و احساسات فردی و جمعی، و نیز ایجاد فرصت برای تفریح و سرگرمی، در حال شکل‌دادن به افکار و اندیشه‌ها، دستکاری باورها و نگرش‌ها و همچنین تأثیرگذاری بر بینش افراد در جامعه هستند. در این میان، نقش رسانه‌های مختص جوانان به واسطه اهمیت مخاطبانشان حساس‌تر و چشم‌گیرتر است. امروزه جوانی جمیعت و مطالبات جوانان یکی از دغدغه‌ها و چالش‌های همه جوامع در دنیا محسوب می‌شود. سلامت جوانان در هر جامعه تأثیری مستقیم بر سلامت کلی جامعه دارد و بحمدالله اکثریت جوانان ما از سلامت فکری و اخلاقی برخوردارند. جامعه‌ای که قشر جوانش از اعتیاد، ایدز، فساد، خشونت و بی‌بندوباری به

اجتماعی گستردہ است. این وضعیت بالطبع مسئولیت‌های بیشتری را متوجه سیاست‌گذاران، مدیران، گردانندگان و برنامه‌سازان این رادیو می‌سازد. درصد بالای جمعیت ۱۵ تا ۳۵ ساله کشور بیانگر آن است که ما صاحب جامعه‌ای جوان هستیم. جوان‌بودن جامعه به معنای دراختیارداشتن سرمایه انسانی، تومندی و خلاقیت، خستگی‌ناپذیری و تحول‌آفرینی است و به همین دلیل از بسیاری جهات، فرصتی طلایی محسوب می‌شود. برای آنکه ما از فرصت جوان‌بودن جمعیت مجموعه تحت مدیریت خود به خوبی بهره‌برداری کنیم، برنامه‌ریزی‌ها و سازماندهی‌های دقیق در تمامی شؤون مرتبط با ویژگی‌های این جمعیت از آموزش گرفته تا اشتغال و کار، ورزش و هنر و ... ضروری است. یکی از عواملی که در این میان نقش کلیدی ایفا می‌کند، رسانه و از آن جمله رادیوست.

همه ما، و همکاران خوب رادیو جوان و دیگر دست‌اندرکاران که با این رسانه زندگی می‌کنیم، به خوبی با وسعت کارکردها و دامنه گستردہ تأثیرگذاری رسانه در حوزه ارتباطات آشناییم و می‌دانیم که چه جایگاه ممتاز و تعیین‌کننده‌ای در مناسبات و معادلات روزمره فرهنگی و اجتماعی وجود دارد و به‌اصطلاح با گوشت و پوست خود آن را

کشور ما بر اساس سرشماری سال ۱۳۸۵، کمی بیش از ۷۰ میلیون نفر جمعیت دارد. از این میزان جمعیت بخش مهمی در حدود ۳۰ میلیون نفر در فاصله سنی ۱۵ تا ۳۵ سال قرار دارند که مخاطبان اصلی و به اصطلاح Target Au-(diences) رادیو جوان محسوب می‌شوند. بنابراین، رادیو جوان به صورت بالقوه نزدیک به ۴۵٪ جمعیت کشور را به صورت مستقیم در معرض پیام‌رسانی خود قرار داده است که این رقم برای یک ایستگاه اختصاصی، جمعیتی درخور توجه را شامل می‌شود و دلیل اختصاصی یک ایستگاه به خودش است و به این خاطر است که رهبر فرزانه انقلاب اسلامی می‌فرمایند: «هویت جوان در دوران جوانی شکل می‌گیرد و باقی می‌ماند.»
البته همه ما می‌دانیم که مخاطبان ایستگاه‌های رادیویی از جمله رادیو جوان، همیشه علاوه بر مخاطبان هدف، شامل گروه‌های اجتماعی دیگر نیز می‌شوند. آمارهای مرکز تحقیقات صداوسیما و تجربه مستقیم دست‌اندرکاران این رادیوی اختصاصی نشان می‌دهد که بسیاری از افراد کمتر از ۱۵ و نیز بیشتر از ۳۵ سال هم در زمرة مخاطبان ثابت آن هستند که در مجموع نشان می‌دهد رادیو جوان ایستگاهی با ضریب نفوذ بالا و فراگیری

دور بوده و در عین حال به دنبال معنویت، اخلاق، خودباوری و خداجویی باشد، زندگی آرامتری را پشت سر خواهد گذاشت. بدیهی است که اگر نسل جوان به بداخلاقی، فساد و اعتیاد و بی‌بنوباری کشیده شود، سرآغاز سقوط و اضمحلال آن جامعه فراهم می‌شود. مسئله مهم این است که در اتخاذ هرگونه جهت‌گیری جوامع به سوی یکی از دو سر این طیف، کار کرد رسانه‌ها بسیار تعیین‌کننده است.

امروزه کمتر مسئله‌ای را می‌توان یافت که رسانه‌ها در حل آن، نقش برجسته‌ای نداشته باشند. طبیعی است که مسئله جوانی در جامعه ما هم از این قاعده مستثنی نیست. اگر جوانی در جامعه ما یک فرصت تلقی می‌شود، «فرصت» بودن آن تا حد زیادی به تعریف و توصیفی وابسته است که رسانه از آن ارائه می‌کند. البته، مقصود هرگز آن نیست که تأثیر عوامل مختلفی را که در پیدایش و شکل‌گیری پدیده‌های اجتماعی ذی مدخلند نادیده بگیریم. طبیعی است که در همه مسائل اجتماعی، مجموعه‌ای از عناصر مختلف دخیلند، ولی جایگاه رسانه در این میان بسیار محوری و کلیدی است و هر روز و هر لحظه بر اهمیت آن افزوده می‌شود.

خوشبختانه در مطالعات و بررسی‌های مختلفی که در قالب تحقیقات رسمی یا پایان‌نامه‌های دانشگاهی پیرامون «کارآمدی» رادیو جوان صورت گرفته، و با وجود اختلاف نظر و دیدگاه پژوهشگران، و تفاوت نتایج به دست آمده، با این قضاوت بالنس به فraigیر مواجه بوده‌ایم که این رادیو تا حد زیادی در وظایف رسانه‌ای خود موفق بوده و توانسته تصویری روشن و شفاف از مسائل جوانان در کشور ارائه کرده و به حل مسائل این قشر و یافتن راهکارهای مناسب کمک کند. رادیو جوان در طول یک دهه و نیم فعالیت خود توانسته استعدادها و قابلیت‌های جوانان کشور را معرفی کند و از این راه به تلاش‌ها در مجموعه ارکان

رسانه‌های دنیای امروز
بدون تحکیم و تعمیق ارتباط
با مخاطبان خود نقش مؤثری
نخواهند داشت. په واقع اکر
مخاطب جوان حس نکند که
رادیوی متعلق به او، صدای او
رامی‌شند و به نظر و انتقاد او
توجه می‌کند، چرا باید خود را
علاقه‌مند به این رادیو بشمارد؟!
ارتباط با مخاطب برای کشف
کارآمدی‌ها و ناکارآمدی‌ها و
اصلاح امور و اتخاذ رویه‌های
تکامل‌بخش ضروری است.

با وجود اینکه تحول در برنامه‌های رادیو جوان محسوس است، باید بدانیم و بدانید که حفظ ارزش‌ها و باورها و رعایت اصول اعتقادی در برنامه‌سازی مهم‌تر از هر هدف دیگری است و مسیری که این رادیو انتخاب کرده، مسیر درستی است و باید در همین جهت گام بردارد.

بر این اساس چند توصیه دارم:
۱. ضمن حفظ تنوع برنامه‌سازی، اصول و معیارهای شرعی و اخلاقی به‌دقت رعایت شود.

۲. تکامل و رشد معنوی جوانان هدف نهایی برنامه‌سازی باشد.

۳. راهنمایی‌های لازم برای افزایش بصیرت دینی، اخلاقی و سیاسی در جوانان تقویت شود.

۴. گویندگان و نویسندهای زبان جوانان سخن بگویند، اما حدود شرعی را رعایت کنند. برخی واژه‌ها حتی اگر کاربرد عمومی دارند، برای پخش از رادیو مناسب نیستند.

۵. جوانان را به آینده کشور امیدوار کنیم و چشم انداز روشنی پیش روی آنها بگذاریم. ۶. مسئله اشتغال جوانان باید هوشمندانه و بدون سیاست‌نمایی مطرح شود.

۷. بر ازدواج جوانان و بهویژه ازدواج‌های ساده تأکید شود.

۸. مغضل اعتیاد که بخشی از جوانان را در برگرفته، با ظرافت و دقت و در قالب مباحث کارشناسی مطرح شود.

۹. به نقش والدین و خانواده در پشتیبانی از جوانان به ویژه در حل مشکلاتی چون مسکن توجه شود.

۱۰. زبان جوانی زبان شادی و نشاط و امید است. تولید برنامه‌های سرگرم‌کننده و امیدبخش و شادی‌آفرین در دستور کار باشد تا بتوان فضای شاد و پرنشاط را در لحظه‌لحظه رادیو جوان احساس کرد.

بی‌روح تبدیل می‌شود که گرچه فعالیت و کارکرد دارد، ولی قادر به تحلیل و شناخت توانمندی‌ها و نارسانی‌های خود و نیز انتقال آن به نسل‌های بعدی نیست.

به واقع، اگر نویسنده‌گان و تحلیل‌گران رسانه‌های نوین در دهه‌های گذشته درباره عملکرد رسانه‌ها مطالعات و پژوهش‌های جامعی انجام نمی‌دادند، آیا برای ما راهی جز به اصطلاح اختراع دوباره چرخ چاه و تکرار تجربه‌های تلخ دیگر سازمان‌ها و نهادهای ارتباطی و تن‌دادن به خطایها و شکست‌های آنها باقی می‌ماند؟! اگر لازارسفلد و مک‌کوایل و دیگر صاحبنظران حوزه ارتباطات، امروزه نظریات جالبی در حوزه رسانه دارند، به واسطه آن است که زمانی فرصت آن را یافته‌اند تا عملکرد رسانه را در جامعه خود تحلیل و تبیین کرده، از آن درس‌هایی برای امروز بیاموزند.

به هر صورت مابه ارتباط با علماء، دانشمندان، دانشگاهیان و پژوهشگران به‌سختی نیازمندیم و این ارتباط و پیوند را شرط لازم تعمیق و تضمین اثربخشی فعالیت‌های خود می‌شماریم.

خوشبختانه در این همایش، مقالات ارزشمندی در موضوعات کلیدی موردبحث در رسانه برگرفته از رهنمودهای رهبر فرزانه انتقلاب اسلامی عرضه شده است که هم به جنبه‌های نظری پیام‌رسانی در رادیو جوان و هم به وجود عملی آن از نگاه مخاطبان توجه داشته است. موضوعاتی چون «رادیو، رسانه امید و آگاهی»، «رادیو، دین و اخلاق» و «جوانان، هویت ملی و رادیو» که بسیاری از

این موضوعات برای اولین بار فرست طرح و ارائه در چنین فضایی را یافته‌اند. این همایش و این حرکت فکری و پژوهشی، گرچه نقطه آغاز است اما آغازی مبارک است؛ چرا که به صدای جمهوری اسلامی امکان می‌دهد تا با قدرت و صلابت بیشتری در عرصه پیام‌رسانی به جوانان کشور ظاهر شود و برای این قشر تأثیرگذار در جامعه، محتوای رسانه‌ای مناسب‌تری را تدارک ببیند.

اداره جامعه در مسیر بهره‌گیری مؤثر از ظرفیت‌های جوانان سمت و سوی مناسی بیخشند.

ابتکاری را هم که امروز در رادیو جوان شاهد آن هستیم؛ یعنی برگزاری «تخصیص همایش جوان و رادیو» با شعار زیبای «شنبیده می‌شوید»، باید در راستای همین اهداف و به عنوان گامی مهم در بازناسی ظرفیت گسترده جوانی و جوانان در کشور و یافتن شیوه‌های مناسب و جذاب برای بهره‌گیری مؤثر از این ظرفیت تلقی کرد.

این همایش همچنان که از فحوای فراخوان‌های آن برمی‌آید، دو هدف اصلی را تعقیب می‌کند:

- ایجاد پیوند میان جامعه دانشگاهی و پژوهشی کشور از یک سو، و برنامه‌سازان رادیو جوان از سوی دیگر.

- گسترش تعاملات میان برنامه‌سازان دانشگاهی و مخاطبان آن و تبادل تجربیات همکاران در این ایستگاه اختصاصی.

ما به روشنی، به هر دوی این پیوندها نیاز وافر داریم. رسانه‌ها در دنیای امروز بدون تحقیم و تعمیق ارتباط با مخاطبان خود نقش مؤثری نخواهند داشت. به واقع اگر مخاطب جوان حس نکند که رادیوی متعلق به او، صدای او را می‌شنود و به نظر و انتقاد او توجه می‌کند، چرا باید خود را علاوه‌مند به این رادیو بشمارد؟! ارتباط با مخاطب برای کشف کارآمدی‌ها و ناکارآمدی‌ها و اصلاح امور و اتخاذ رویه‌های تکامل‌بخش ضروری است. مخاطب اصلی ترین عامل در تحقق و برآورده شدن هدف ماست. پس ضمن ایجاد رابطه مستمر و متقابل، باید در جریان نقدها و پیشنهادها نیز قرار بگیریم.

از جهت دیگر، اگر رسانه نتواند میان عملیات و اقدامات روزمره و متعارف خود که به تدریج ماهیتی تکنیکی و تکرارشونده بپیدا می‌کند و نیز پیکره علمی و پژوهشی جامعه (اساتید دانشگاه، به ویژه نظریه‌پردازان حوزه ارتباطات، جامعه‌شناسی و فرهنگ) پیوندی نظاممند برقرار کند، به تدریج به سازمانی